

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

מאזערו של הרב שלמה הלוי

פרשת וארא

לא מבין מה טוב לו ומתלונן!?

הפרשה בה מתחילות עשר המכות מרמזת בשמה על מציאות ה' בעולם. וארא ר"ת אני ראשון ואני אחרון. שהרי כל המכות ניתנו "למען תספר באזני בנך ובן בנך... וידעתם כי אני ה'" לדעת שהקב"ה מנהל את העולם. לומר לנו שאני אותו ה' שנגלתי לפרעה ולבניי בקריעת ים סוף, עד כדי שאומרים חז"ל "ראתה שפחה על היס מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי" נשאלת השאלה מדוע הם יכלו לראות ואנחנו לא זוכים לראות כלום?! ויתרה מזאת כל הזמן יש לנו טענות כלפי ריבונו של עולם, "למה? ולמה?!"... "מה השוני? התשובה היא: הם ידעו מה הם רוצים אנחנו לא! הם ידעו מה טוב להם אנחנו לא! האדם צריך להבין שהקב"ה רוצה לתת לנו יותר ממה שאנחנו צריכים כמאמר חז"ל: "יותר ממה שהעגל רוצה לינוק הפרה רוצה להניק" הבעיה היא אצלנו.

משל למה הדבר דומה: כשהגיע יום ההולדת של בעל היקב בעיירה החליט "לפנק" את התושבים והודיע: "ביום הולדתי כל אחד מתבקש להגיע עם כלי ואמלא לו יין חינם אין כסף!". כמובן, ביום המיוחל השתרך תור ארוך בפתח היקב, חלקם הביאו דליים וחלקם לא רצו "לנצל" יותר מדי והגיעו עם בקבוק צנוע, בעל היקב חילק באדיבות תוך שהם מאחלים לו מזל-טוב.

לפתע הגיח אחד התושבים ללא כלי וביקש יין כמו כולם, בעל היקב שאל באדיבות: "והיכן הכלי?" אמר לו הלה "שים לי בכיס" הסביר לו בעל השמחה כי חבל על יין כה יקר וחבל שמכנסיו התלכלכו... אך הלה לא שת ליבו והחל מגדף את בעל היקב: "קמצן אתה לא רוצה לתת תגיד... למה קראת לנו?!" לא הועילו כל השכנועים ובלית ברירה שפך את היין לכיסו של המסכן. לאחר שהרחיק מספר צעדים הבחין המקבל שכולו רטוב, מכנסיו מלוכלכים ויין אין!...הסתובב והחל להתריס כנגד בעל הבית: "בכוונה עשית זאת! שלא נבקש ממך יותר!... אם אינך רוצה לתת למה קראת לנו?!"...

הנמשל: הקב"ה רוצה מאד לתת לנו אך אנחנו מבקשים דברים שאינם טובים לנו בכלל, ולא זו בלבד אלא מתעקשים עליהם ובוכים לפניו ומתלוננים... ושכבר אין ברירה ותפילותינו התקבלו ואנחנו "מתלכלכים"... שוב מתחילים התלונות...איך אם כן נראה את השגחת ה'!?

אם כל אחד מאינו יבין שהבעיה היא אצלנו ונשאיר את השיקולים וההחלטה להקב"ה האם לתת לנו או לא... אזי נפסיק להתלונן וירווח לכולנו

שבת שלום ומבורך